

WYROK Z DNIA 2 MARCA 2004 R.

SDI 4/04

Przewodniczący: sędzia SN Tomasz Grzegorzczak.

Sędziowie SN: Józef Dołhy (sprawozdawca), Halina Gordon-Krakowska.

Sąd Najwyższy – Izba Karna z udziałem Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego Naczelnej Rady Adwokackiej oraz protokolanta w sprawie adwokata obwinionego o przewinienia dyscyplinarne po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 2 marca 2004 r. kasacji, wniesionej przez obrońcę obwinionego, od orzeczenia Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Naczelnej Rady Adwokackiej z dnia 10 listopada 2001 r., sygn. akt (...) zmieniającego orzeczenie Sądu Dyscyplinarnego Izby Adwokackiej z dnia 11 stycznia 2001 r., sygn. akt (...)

u c h y l i ł zaskarżone o r z e c z e n i e i sprawę przekazał Wyższemu Sądowi Dyscyplinarnemu Naczelnej Rady Adwokackiej do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

U z a s a d n i e n i e

Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej orzeczeniem z dnia 11 stycznia 2001 r. uznał adwokata za winnego tego, że:

- I. jako obrońca w sprawach karnych nie wziął udziału w rozprawach i nie usprawiedliwił swojej nieobecności w następujących sprawach:
  1. w sprawie II K.1752/97 w Sądzie Rejonowym dotyczącej oskarżonego Tadeusza K., w dniach: 13.01.1997 r., 14.03.1997 r., 5.09.1997 r., 9.11.1997 r., 19.02.1998 r., 27.05.1998 r., 8.09.1998 r., 1.12.1998 r.,

- 22.12.1998 r., 16.02.1999 r., 29.03.1999 r., 15.07.1999 r., 14.10.1999 r. 30.11.1999 r., 1.12.1999 r.,
2. w sprawie II K.164/98/G w Sądzie Rejonowym dotyczącej oskarżonego Krzysztofa G., w dniach: 21.08.1998 r., 2.10.1998 r., 3.11.1998 r., 25.11.1998 r., 15.12.1998 r., 6.01.1999 r., 26.02.1999 r., 20.04.1999 r., 22.09.1999 r., 10.11.1999 r. i 15.12.1999 r.,
  3. w sprawie IV K.225/94 w Sądzie Okręgowym dotyczącej oskarżonego Jarosława W., w dniach: 8.06.1999 r. i 2.08.1999 r.,
  4. w sprawie IV K.355/97 w Sądzie Okręgowym dotyczącej oskarżonych Jarosława W. i Jarosława P., w dniu 15.04.1999 r.,
  5. w sprawie IV K.89/98 w Sądzie Okręgowym dotyczącej oskarżonego Roberta R., w dniu 15.12.1998 r.,
  6. w sprawie IV K.29/99 w Sądzie Okręgowym dotyczącej oskarżonego Witolda M., w dniach 24.03.1999 r. i 9.04.1999 r.,
  7. w sprawie II Ka 36/99 w Sądzie Okręgowym dotyczącej oskarżonego Marcina Z., w dniu 15.04.1999 r.,
  8. w sprawie II K.431/96 w Sądzie Rejonowym dotyczącej oskarżonej Marii J., w dniach: 12.11.1996 r., 4.03.1997 r., 7.05.1997 r., 5.09.1997 r., 9.06.1998 r. i 28.04.1999 r.,
  9. w sprawie II Aka 55/99 w Sądzie Apelacyjnym dotyczącej oskarżonego Jacka W., w dniu 25.03.1998 r.,
- tj. przewinienia z art. 80 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze w zw. z § 8 oraz § 30 art. 1 i 2 Zbioru Zasad Etyki Adwokackiej i Godności Zawodu z dnia 10 października 1998 r., i za to na podstawie art. 81 ust. 1 pkt 4 ustawy – Prawo o adwokaturze wymierzył obwinionemu karę jednego roku zawieszenia w czynnościach zawodowych;

II. w okresie od lipca 1998 r. do 27 grudnia 1999 r. uporczywie uchylał się od obowiązku uiszczania składek korporacyjnych doprowadzając do zaległości z tego tytułu w łącznej kwocie 1.900 zł,

tj. przewinienia z art. 80 cyt. ustawy w zw. z § 65 cyt. zbioru, i za to na podstawie art. 81 ust. 1 pkt 2 cyt. ustawy wymierzył obwinionemu karę nagany;

III. w okresie od lipca 1997 r. uchyla się od uiszczenia kary pieniężnej w kwocie 6.000 zł orzeczonej przez Sąd Dyscyplinarny Izby Adwokackiej w dniu 18 czerwca 1997 r. w sprawie sygn. (...),

tj. przewinienia z art. 80 cyt. ustawy w zw. z § 63 cyt. zbioru i za to na podstawie art. 81 ust. 1 pkt 2 cyt. ustawy wymierzył obwinionemu karę nagany;

nadto orzekł – na podstawie art. 81 cyt. 3 cyt. ustawy – zakaz wykonywania patronatu na okres pięciu lat, na zasadzie art. 84 ust. 1 cyt. ustawy wymierzył obwinionemu za przewinienia określone w pkt II i III jako karę łączną – karę nagany.

Od tego orzeczenia obwiniony adwokat złożył odwołanie, kwestionując wysokość kary wymierzonej mu za czyn opisany w pkt I oraz zakres przypisanego mu przewinienia i wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia, przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania, ewentualnie o zmianę orzeczenia i wymierzenie mu stosownej kary pieniężnej.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Naczelnej Rady Adwokackiej orzeczeniem z dnia 10 listopada 2001 r. zmienił zaskarżone orzeczenie w ten sposób, że na podstawie art. 84 ust. 1 i 2 pkt 4 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze wymierzył obwinionemu adwokatowi za wszystkie popełnione przewinienia dyscyplinarne jedną karę łączną jednego roku zawieszenia w

czynnościach zawodowych oraz orzekł dodatkowo zakaz wykonywania patronatu na okres pięciu lat, zaś w pozostałej części zaskarżone orzeczenie utrzymał w mocy.

Od orzeczenia Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Naczelnej Rady Adwokackiej kasację wniósł obrońca oskarżonego adwokata zarzucając naruszenie prawa wyrażające się obrazą przepisów postępowania, a w szczególności art. 6 k.p.k., § 22 ust. 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 lipca 1998 r. (Dz. U. Nr 99, poz. 635) – *a contrario*, która mogła mieć wpływ na treść orzeczenia, wyrażające się bezpodstawnym uznaniem nieobecności obwinionego na rozprawie w dniu 10 listopada 2001 r. jako zbędnej i nieusprawiedliwionej. W konkluzji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy Wyższemu Sądowi Dyscyplinarnemu Naczelnej Rady Adwokackiej do ponownego rozpoznania.

Na rozprawie kasacyjnej Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Naczelnej Rady Adwokackiej wniósł o oddalenie kasacji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja obrońcy obwinionego jest zasadna.

Bezsporne jest, że obwiniony adwokat w pisemnym wniosku z dnia 12 października 2001 r. wyraził wolę osobistego wzięcia udziału w rozprawie odwoławczej i deklarował zamiar przedstawienia na tej rozprawie dokumentów mających, jego zdaniem, istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy. Bezsporne jest również, że na kolejną rozprawę odwoławczą w dniu 10 listopada 2001 r. obwiniony nie stawił się. Powodem jego niestawiennictwa był wypadek, któremu uległ w dniu 9 listopada 2001 r. i w wyniku którego odniósł obrażenia fizyczne uniemożliwiające mu poruszanie się. O powyższym zdarzeniu, udokumentowanym zaświadczeniem lekarskim, obwiniony powiadomił w dniu 9 listopada 2001 r. faksem Sąd odwoławczy, wnioskując o odroczenie rozprawy. Do Sądu odwoławczego przesłane faksem pisma

obwinionego dotarły w zniekształconej postaci. Uznając nieobecność obwinionego za nieusprawiedliwioną, Sąd odwoławczy rozpoznał odwołanie i wydał zaskarżone orzeczenie. Tymczasem nawet pobieżna lektura nadesłanego faksem zaświadczenia lekarskiego wskazuje, że Sąd odwoławczy, zachowując minimum staranności, powinien zauważyć, iż nieobecność obwinionego była usprawiedliwiona.